

ذات الریه

آموزش همگانی
بیماریهای تنفسی
شماره ۴

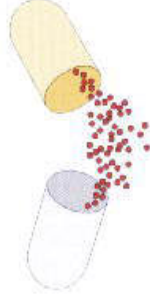
دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی
تهران

تهران، خیابان شهید باهنر (نیاوران)، دروازه
کهنسلی، ۱۹۵۶۹، صندوق پستی: ۱۸۵۶۵/۱۵۲
تلفن: ۰۲۱-۸۸۰۳۵۵۰، فاکس: ۸۸۰۳۵۷۷ - ۲۲۹۱۲۰۳
پست الکترونیک: info@nrihd.ac.ir
<http://www.nrihd.ac.ir>

درمان

بیشترین اثر درمانی را آنتی بیوتیک ها دارند. مصرف زیاد مایعات حائز اهمیت است و گاهی اوقات ممکن است داروهای مسکن مورد نیاز باشد. اکثر بیماران مبتلا به ذات الریه در منزل و به کمک دستورات پزشک معالج، بهبود

می یابند. اما در حدود یک ششم از بیماران به قدری بد حال هستند که باید آنها را جهت مراقبت های ویژه به بیمارستان انتقال داد. اگر چه بیشتر بیماران بهبودی کامل می یابند و تبشان نیز به سرعت از بین می رود اما هنوز احساس خستگی و بیحالی در آنها ادامه می یابد. متأسفانه عده کمی نیز در اثر این بیماری جان خود را از دست می دهند. در حال حاضر تحقیقاتی در جریان است تا روشهای بهتری برای جلوگیری از مرگ و میر ناشی از این بیماری ابداع گردد.

پیشگیری

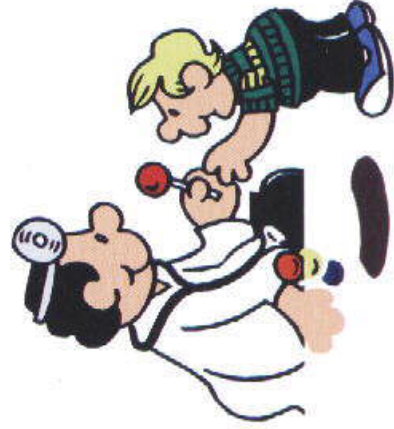
از آنجائی که افراد سیگاری بیش از همه در معرض خطر ابتلا به این بیماری هستند، ترک سیگار مهمترین عامل پیشگیری از این بیماری می باشد. تزریق واکسن انفلونزا یا شروع فصل بیماری (پاییز و زمستان) برای اشخاصی

که سابقه طولانی بیماری ریوی دارند توصیه می شود. در حال حاضر واکسنی برای مقابله با شایع ترین عامل ذات الریه یعنی پنومو کوک موجود می باشد. این واکسن برای بیماری که مشکلات قلبی و ریوی دارند نیز توصیه می گردد.

چه کسانی در معرض ابتلا به این بیماری هستند و میزان شیوع آن چقدر است؟

هر فردی ممکن است به ذات‌الریه مبتلا شود حتی اگر جوان و سرحال باشد. با این وجود در کودکان، سالخورده‌گان، افراد سیگاری و افرادی که در اثر یک بیماری طولانی مدت (مخصوصاً همراه اختلال ایمنی) ضعیف شده باشند شیوع ذات‌الریه بیشتر است. از علائم این بیماری معمولاً تب، احساس کسالت و بی‌اشتهایی می‌باشد. این بیماری تقریباً در بیشتر مواقع با سرفه (اغلب به همراه خلط کثیف) و تنگی نفس (با احساس سنگینی در عضلات قفسه سینه) همراه است. در صورتی که عفونت، پرده پوششی ریه (جنب) را درگیر سازد سبب درد در ناحیه قفسه سینه می‌شود که با تنفس، این درد افزایش می‌یابد. این وضعیت را **پلورزی** یا ذات‌الجنب می‌نامند.

علت بیماری

میکروب‌های متفاوتی عامل ذات‌الریه هستند. اگر چه بعضی از این میکروبها شایع و تشخیص آن آسان است اما در مواردی تشخیص عامل بیماری بسیار مشکل می‌باشد.

منشأ عفونت

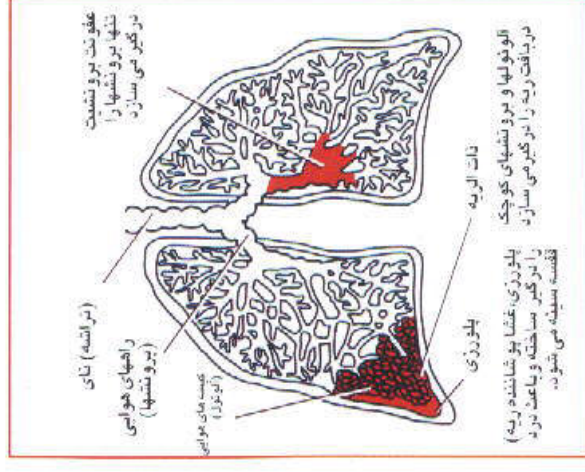
برخی از میکروارگانیسم‌ها خصوصاً ویروس‌ها همراه تنفس وارد ریه می‌شوند، فرد دچار عفونت، با عطسه و سرفه میکروارگانیسم‌ها را وارد هوا می‌کند. بعضی از میکروبیها که به طور معمول در حلق افراد زندگی می‌کنند بی‌ضرر هستند. در صورتی که شخص به هر علت از جمله به علت ابتلا به ویروس، ضعیف شده باشد این میکروبها به درون ریه‌ها راه می‌یابند.

برخی از انواع این بیماری که نایاب‌تر هستند ممکن است از منشأ غیرعادی ایجاد گردند. میکروبیایی که سبب بیماری **لژیونری** می‌گردند گاهی اوقات به علت اشکال در سیستم‌های تهویه از طریق این سیستمها و همچنین توسط دروش‌های آب انتقال می‌یابند. همچنین عامل بیماری **سیتاکوزیس** معمولاً توسط موش‌ها به انسان منتقل می‌شود.

ذات‌الریه

ذات‌الریه عفونتی است که منجر به التهاب و پرشدن فضاهای داخل ریه (آلویول‌ها) و مجاری هوایی کوچک از مایع می‌گردد. به دنبال ایجاد عفونت گلبول‌های سفید به طرف ریه‌ها حرکت می‌کنند تا با عفونت مبارزه نمایند. اما این جریان منجر به اختلال عملکرد اصلی ریه که همان دریافت اکسیژن از هوا و انتقال آن به سیستم گردش خون (و در نتیجه در تمام بدن) است می‌گردد.

این نما نشانگر چگونگی تأثیر عفونت روی بر ریه‌هاست